

[Kampmann.]

Vi vil da gerne have bekræftet eller afkræftet, at det stadig væk er fremskridtspartiets syn.

Når jeg stiller spørgsmålet, er det, fordi jeg — og jeg har hørt meget nøje efter hr. Glistrups udsagn i den senere tid — mener at have hørt formuleringer om, at man pr. 1. januar 1976 skal videre fra de 19.000 kr., hvorimod det er mange måneder siden, jeg har hørt, at man skal videre til 60.000 kr. og måske 120.000 kr. for ægtepar allerede fra 1. januar 1976. Også det punkt var det meget rart at få rede på.

Derefter må jeg sige, at det er for dårligt, at man fremsætter et lovforslag, som indeholder så store unøjagtigheder i bemærkningerne, som tilfældet er her. Det er ikke ligegyldigt, om skatteprovenutabet er 8 mia kr. eller 12 mia kr. Jeg er godt klar over, når man ser på de spareforslag, der ellers ligger fra hr. Glistrup m. f. l.s hånd, at det er den løse hånd, der går hen over de forskellige spareforslag, men hånden er vel ikke vedrørende spareforslagene så løs, at det er ganske ligegyldigt, om der mangler 4 mia kr., eller der ikke mangler 4 mia kr. Jeg går ud fra, at det får ganske anderledes konsekvenser, hvis man tager ministerens oplysninger til efterretning om, at det er 12 mia kr., det koster, og ikke 8 mia kr., som det helt fejlagtigt er angivet her i bemærkningerne.

Jeg vil ligesom ministeren var inde på det, ikke indlede tredje behandling af finanslovforslaget her. Ganske vist er det lidt af en torso at diskutere hr. Glistrups skatteforslag ved kun at diskutere indtægtssiden uden at diskutere udgiftssiden, men jeg tror, hr. Glistrup er enig med mig i, at vi skal ikke ind på udgiftssiden på indeværende tidspunkt. Derfor skal jeg alene indskrænke mig til at stille det spørgsmål, om andre ville anvende 12 mia kr. på samme måde, som hr. Glistrup vil anvende de 12 mia kr., nemlig til at sætte bundfradraget op til 19.000/38.000 kr. Det er ganske klart tilkendegivet fra socialdemokratiets side, at det ville vi ikke gøre. Vi ville anvende dem på anden vis, først og fremmest til en forlængelse af proportionalstrækket, hvis vi var i den lykkelige situation, at vi pludselig havde 12 mia kr. at gøre godt med, hvad vi naturligvis ikke er.

Det, der er konsekvensen af hr. Glistrups

lovforslag — og det skal i hvert fald stå ganske klart ude omkring — er, at det for ganske almindelige indkomster vil betyde en kolossal forøgelse af marginalskatteprocenterne. Det er konsekvensen på landsbasis, og i en lang række områder af landet vil det give fuldstændig utilsigtede konsekvenser.

Jeg står her med en skattestatistik for et af landets mindre velhavende områder, nemlig Morsø kommune. Der var ved slutningen i 1973 den gennemsnitlige skala-indkomst 14.000 kr., og den ansatte indkomst var i gennemsnit 24.000 kr. Nu kan vi ikke direkte overføre de begreber, hr. Glistrup arbejder med, fordi han opererer med fradrag i skatten, til disse begreber omkring skala-indkomst og den ansatte indkomst, det er jeg meget vel klar over, men hr. Glistrup må vel også være klar over, at selv om man opererer med 19.000 kr., vil meget betydelige dele af skattegrundlaget fuldstændig forsvinde i Morsø kommune og en lang række andre mindre velhavende kommuner.

Det vil betyde, at man enten i stort omfang ikke skal udskrive skat, simpelt hen fordi skattegrundlaget er forsvundet efter hr. Glistrups forslag, eller også at man skal udskrive skat på ganske få skatteydere med så kolossalt store marginale skatteprocenter, at de i virkeligheden er konfiskatoriske. Jeg ved ikke, om det er det, hr. Glistrup tilsigter. Jeg behøver slet ikke at nævne, hvad konsekvensen vil blive for Morsø kommune og en lang række andre kommuner, hvis bundgrænsen er 60.000/120.000 kr., så er skattegrundlaget fuldstændig væk. Så kan vi naturligvis sende en check herindefra, så man kan afholde en del af sine udgifter, men næppe alle, og i hvert fald vil man ikke være i stand til på nogen måde at bestride det kommunale selvstyre, som vi er stærke tilhængere af.

Det lovforslag, der foreligger her, burde have været gennemarbejdet langt bedre, end tilfældet er.

Christoffersen (V):

Den sag, vi behandler her i dag, har to sider. Det ene spørgsmål, man må stille sig selv, er: hvordan kan det overhovedet lade sig gøre? Det andet spørgsmål er det, som hr. Kampmann var inde på her til sidst: hvordan vil det virke, hvis man gennemfø-